

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ
Tòa Thánh Tây Ninh

BẢN TIN THẾ ĐẠO

Thông tin - Phổ truyền Giáo Lý Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh

Bản Tin Thế Đạo

Số 71 ngày 17-11-2016

TRONG SỐ NÀY

- 1*- Tâm Thư ngày 5-11-2016 của Cao Đài TTTN tại Hải Ngoại
(Cao Đài Hải Ngoại) ..... Trang 2
- 2*- Bạch Thư của HTDP Dương Văn Ngừa gửi Ban Thế Đạo
Hải Ngoại năm 2004 và năm 2013..... Trang 6
- 3*- Câu chuyện về 3 con khỉ trước cổng chùa (Diệu Âm Minh Tâm) .Trang 14
- 4*- Lễ Khánh Thành VP Hiệp Thiên Đài (Huân từ Đức Hộ Pháp
ngày 18-1-1948))..... Trang 16
- 5*- Thiên sư Hakuin được láng giềng ca tụng là sống một cuộc đời
tinh khiết.(Trần Đình Hoành dịch và bình) .....Trang 18

Thánh Ngôn ngày 27-10-1927

“..... Sự thương yêu là chìa khóa mở Tam thập Lục Thiên, Cực Lạc Thế Giới và Bạch Ngọc Kinh. Kẻ nào ghét sự thương yêu, thì chẳng hề qua khỏi cửa luân hồi.” Có câu này nữa : “ Mọi sự khó khăn Thầy gánh vác, chỉ cậy các con thương yêu gắng công độ rỗi”.

Thăng

(Thánh Ngôn Hiệp Tuyển & Tân Luật Pháp chánh Truyền - Châu Đạo CA Hoa Kỳ) và Tộc Đạo Sydney (Úc) tái bản năm Giáp Thân- 2004 tại hải ngoại-trang 153)

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
(Cửu thập nhất niên)
Tòa Thánh Tây Ninh

***

Cao Đài Hải Ngoại
8415 S. Breeze Dr, Houston TX 77071

TÂM THƯ

Houston Ngày 5 Tháng 11 Năm 2016

Kính gửi:

Quý Chức Sắc, Quý Chức việc, BTS các Cơ sở Đạo,

Quý Hiền Huynh Hiền Tỷ đồng đạo hải ngoại và quốc nội,

Kính thưa quý Hiền Huynh Hiền Tỷ,

*Từ đây nòi giống chẳng chia ba,
Thấy hiệp các con lại một nhà,
Nam Bắc cùng rời ra ngoại quốc,
Chủ quyền chơn đạo một mình ta.*
Đức Chí Tôn.

Thiên ý đã đưa những người con Cao Đài ra hải ngoại. Hơn bốn mươi năm qua, những tín hữu Cao Đài nhiệt tâm đã thành lập cơ sở Đạo khắp nơi, và đã xây dựng được nhiều Thánh Thất.

Nhưng những sinh hoạt của các đơn vị đạo này không được gắn bó chặt chẽ. Trước nguy cơ các Chức sắc Thiên phong và các bậc đàn anh lần lượt qua đời, và thế hệ trẻ chưa sẵn sàng tiếp nối sự nghiệp Đạo, cơ đạo đang cần có một tổ chức đạo hải ngoại để thể hiện thiên ý của Đức Chí Tôn khi đưa những người con Cao Đài ra ngoại quốc.

Tuân theo các Huấn Lệnh (Thánh Lệnh, Huấn Lệnh, Thuyết Đạo . . .) của Đức Hộ Pháp đặc biệt là Thánh lệnh số 257/HP/HN ngày 23-3-1957 của Đức Hộ Pháp Chương Quản Nhị hữu hình Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng, Cơ Quan Đại Diện Cao Đài Hải Ngoại đã hội họp tại Thánh Thất Cao Đài Houston Texas vào ngày 3 tháng chín năm 2016 để thành lập cơ cấu hành chánh tạo một tổ chức hoà hiệp đoàn kết giữa các tổ chức Đạo tại hải ngoại.

1

Buổi Đại Hội này đã quy tụ nhiều đồng đạo từ Úc, Canada, Pháp, Đức, và nhiều tiểu bang Hoa Kỳ từ California, Georgia, Louisiana, Texas, Ohio, Kentucky, Oregon. Vì không đủ túc số thành viên để bầu lại Hội Đồng Chủ Trưởng của Cơ Quan Đại Diện Cao Đài Hải Ngoại nên Đại Hội đã bị bế tắc. Cơ Quan Đại Diện có nguy cơ bị giải tán và kéo theo sự tồn vong của Ban Thế Đạo Hải Ngoại.

Để cứu vãn tình trạng này Hiền Tài Nguyễn Ngọc Dũ và Hiền Tài Trịnh Quốc Thế đã kêu gọi các tổ chức Đạo hiện diện trong Đại Hội cùng ngồi lại tìm phương giải quyết bế tắc này. Sau nhiều giờ thảo luận, Đại Hội biểu quyết với số phiếu tuyệt đại đa số trên 95% đồng ý tái phối trí Cơ Quan Đại Diện Cao Đài Hải Ngoại thành Hệ Thống Cao Đài Hải Ngoại và bầu lại Hội Đồng Chủ Trưởng Hệ Thống Cao Đài Hải Ngoại với nhiệm vụ vận động các cơ sở Đạo tại hải ngoại thành lập Hệ Thống Cao Đài Hải Ngoại gồm 4 cấp Hương đạo, Tộc đạo, Châu đạo, và Trấn đạo. Hệ thống này theo đúng Hệ Thống Hành Chánh Đạo của Tòa Thánh Tây Ninh trước năm 1975.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại trong Đại Hội ngày hôm sau cũng đã biểu quyết hợp thức hoá các Hiền Tài Dự Phong có đầy đủ tiêu chuẩn thành Hiền Tài trong hệ thống phẩm vị 4 cấp trong Ban Thế Đạo. Sau đó, các Hiền Tài hiện diện gồm 42 vị đã đề cử và bỏ phiếu bầu lên mười vị Quốc Sĩ (tất cả có 72 phiếu bầu từ 42 Hiền Tài hiện diện và 30 phiếu do uỷ quyền). Và sau đó các Ban Pháp Chánh, Ban Thế Đạo, Ban Phước Thiện, Cơ quan Truyền Giáo và Ban Khảo Cứu Vụ được thành lập.

Chúng tôi xin xác nhận, Đại Hội Cơ Quan Đại Diện Cao Đài lần Thứ Ba và Đại Hội Ban Thế Đạo Hải Ngoại lần Thứ 8 tổ chức tại Houston không hề thành lập Hội Thánh mà là tổ chức Cao Đài Hải Ngoại theo Hệ Thống Cửu Trùng Đài và Hệ Thống Hiệp Thiên Đài.

Trong tình hình đạo sự hiện nay Hội Thánh hữu hình Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh đã bị giải thể, cơ bút không còn được sử dụng, vì thế cho nên để phát triển Đạo tại hải ngoại Đại hội ngày 3 và 4 tháng 9 năm 2016 tại Houston TX đánh phá quyền biến theo lời dạy của Ôn trên và của Đức Hộ Pháp nên đã khẩn cấp thành lập Cao Đài Hải Ngoại theo Hệ thống Cửu Trùng Đài và Hệ thống Hiệp Thiên Đài, “cầu hiền giúp đạo” hầu vượt qua hoàn cảnh khó khăn này. Những Quốc Sĩ đã được bầu chọn bởi đa số các Hiền Tài hiện diện và đều là những nhân vật xứng đáng đủ tiêu chuẩn tài đức và tâm huyết để phục vụ Đạo. Ngoài ra chúng tôi cũng hiểu rõ hiện còn có nhiều Hiền Tài trong đó có nhiều vị có những công trạng xứng đáng với phẩm vị Quốc Sĩ, nhưng đã không tham gia đại hội vừa qua, và do đó chúng tôi mong mỗi quý vị này mạnh dạn tham gia hoạt động cùng chúng tôi trong Cao Đài Hải Ngoại để chúng ta cùng phục vụ và phát triển Đạo tại hải ngoại.

Trong thời gian qua, có nhiều ý kiến đóng góp xây dựng tán đồng cũng có và chỉ trích cũng có. Trên thực tế, Cao Đài Hải Ngoại cũng như tất cả các cơ sở đạo ở trong nước cũng như ở ngoài nước đã không có được ân phước nhận được mạng lệnh của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ

2

M K Y

C Đ
NGO

H T A Y

M K

C Đ
NGO

H T A Y

Độ Toà Thánh Tây Ninh để thành lập tổ chức đạo, và những ý kiến chỉ trích này chỉ là sự ngộ nhận do suy đoán, không hiểu rõ nội tình của 2 Đại Hội ngày 3 và ngày 4 tháng 9 năm 2016.

Các chức vụ cần thiết đều đã được đề cử và biểu quyết với sự đồng thuận của đa số trong Đại hội. Nếu chờ đợi có quyền Thiêng Liêng hoặc quyết định của Hội Thánh, thì ngay cả mười hoặc hai mươi năm hoặc hơn nữa Cao Đài Hải Ngoại cũng sẽ không bao giờ thành lập được. Tạm thời trong tổ chức Cao Đài Hải Ngoại, các chức vụ cần thiết gồm có Quyền Chủ Trưởng Hiệp Thiên Đài, Quyền Chủ Trưởng Cửu Trùng Đài, Quyền Tổng Quản Ban Pháp Chánh, Quyền Tổng Quản Ban Thế Đạo, Quyền Tổng Quản Ban Phước Thiện, Quyền Tổng Quản Cơ quan Truyền Giáo, Trưởng Ban Khảo Cứu Vụ.

Trong giai đoạn này, để phát triển đạo một cách mạnh mẽ về lãnh vực truyền giáo và phước thiện chúng tôi vô cùng mong mỏi quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ mạnh dạn đứng lên san sẻ với chúng tôi các nhiệm vụ nói trên. Chúng tôi cũng rất mong mỏi tất cả Cơ Sở Đạo Hải Ngoại cùng ngồi lại với nhau tìm người tài đức xứng đáng thực hiện một Hệ thống Cửu Trùng Đài vững mạnh từ cấp Hương Đạo, Tộc Đạo, Châu Đạo đến Trấn Đạo.

Hiện tại, Cao Đài Hải Ngoại tiếp tục cầu hiền mời thêm những người tài đức có tinh thần phụng sự giúp đạo. Chúng tôi sẽ chuyên chú thực hiện các khoá hội thảo giáo lý để tạo kiến thức Cao Đài cần thiết cho giới trẻ, giao lưu với các tôn giáo bản xứ để đưa Cao Đài vào cộng đồng tôn giáo thế giới. Song song ý tưởng trên, chúng tôi cũng khuyến khích các cơ sở đạo địa phương tham gia các chương trình phước thiện với các dự án thực tế và khả thi để phục vụ cộng đồng.

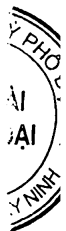
Với niềm mơ ước trên, chúng tôi mong mỏi quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ cùng ngồi lại với chúng tôi, đặt quyền lợi chung của Đạo trên hết, để chúng ta có được một tổ chức Cao Đài Hải Ngoại đoàn kết, vững mạnh để cùng hoà nhịp với các tôn giáo bạn trong những sinh hoạt tích cực phục vụ cộng đồng nhân loại trong thương yêu và hoà hiệp thể hiện được mục đích Qui Tam Giáo Hiệp Ngũ Chi của đạo Cao Đài.

*Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao.*

Trong niềm tin Đạo Cao Đài sẽ được phát triển mạnh chúng tôi trông chờ sự thông cảm và hiểu biết của quý Hiền Huynh Hiền Tỷ về thiện tâm của chúng tôi trong việc phục vụ Đạo và luôn luôn dù trong bất cứ lúc nào và hoàn cảnh nào chúng tôi cũng sẽ tuân theo mọi Quyết Định của Hội Thánh về phẩm tước (phẩm vị và chức tước) của chúng tôi một khi Hội Thánh được tái lập quyền đúng theo Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và các Luật Lệ Đạo.

Chúng ta hãy thành tâm thực hành lời dạy của Đức Chí Tôn (TN sưu tập trang 16 Q4):

3

"Thương nhau phải lúc chung vai gánh
Danh giá đừng quên ĐẠO đứng đầu".

Trân trọng kính chào quý Hiền Huynh Hiền Tỷ và kính chúc quý Hiền Huynh Hiền Tỷ thân tâm
thường an lạc.

Nay kính,

TM. Cao Đài Hải Ngoại
Đồng Chủ Trường,

Qu. Chủ Trường CTĐ/HN

Qu. Chủ Trường HTĐ/HN

Quốc sĩ Trịnh Quốc Thế

Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ

BẠCH THƯ (2004)

PHẦN THỨ NHẤT:

Kính gửi,
Ban Thế Đạo Hải Ngoại,

.....

.....

.....

Nay kính,
Sanjose ngày 11-11-2004

PHẦN THỨ HAI :

Kính gửi Ban Thế Đạo Hải Ngoại nhiệm kỳ IV cùng toàn thể chư quý vị Hiền Tài hiện cư ngụ tại Hải Ngoại.

Kính thưa quý liệt vị, theo Thánh Lịnh của Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp, Hội Thánh thành lập BTD gồm có bốn cấp :

Phu tử
Đại phu
Quốc sĩ
Hiền tài

Như vậy Hiền tài là một trong bốn cấp của BTD. Nói một cách khác là có BTD mới có Hiền tài, nghĩa là Hiền tài phải nằm trong BTD, ngoài BTD là không có Hiền tài. Cho nên không có vị nào xưng mình là Hiền tài mà không nằm trong BTD. Theo tôi biết thì ở Hải ngoại có nhiều vị mặc phẩm phục Hiền tài(áo trắng, áo dài 9 nút) mà không nằm trong BTD/HN. Như vậy vô tình làm nhẹ thể BTD/HN. Thiết nghĩ BTD nên có biện pháp làm thế nào cho tất cả những vị Hiền tài ở Hải ngoại ý thức được rằng hệ mang danh hai tiếng Hiền Tài ở hải Ngoại này là phải nằm trong BTD/HN. Nếu không tuân phục BTD/HN thì BTD/ HN không nhận họ là Hiền tài của BTD/HN thuộc TTIN.

Khi cần có ý kiến chung thì chỉ cần xin ý kiến của những vị nằm trong BTD/HN mà thôi. BTD/ HN không cần xin ý kiến của những HT nằm ngoài BTD/HN.

Tổ chức HỘI THÁNH HIỆP THIÊN ĐÀI;

HỘ PHÁP nắm **Chi PHÁP**: Có một cơ quan trực thuộc là Bộ Pháp Chính.

THƯỢNG PHẨM nắm **Chi ĐẠO** : Có.....Phước Thuận (HT/PT)

THƯỢNG SANH nắm **Chi THẾ**: Có.....Ban Thế Đạo

Ngoài ba vị Tam đầu ché: Hộ Pháp, Thượng Phẩm, Thượng Sanh còn có Thập nhị Thời Quân thừa hành nhiệm vụ Chi mình và điều hành các cơ quan trực thuộc.

Tất cả 15 vị: HP, TP, TS và 12 TQ gọi chung là Tướng soái của THẦY, nên dù có khác Chi, đều có đủ quyền năng nắm giữ các Chi khác.

Như ta thấy khi Hộ Pháp cầm tại thế thì nắm quyền Chương Quân HTĐ

Khi Hộ Pháp qui Tiên thì Thượng Sanh nắm quyền Chương Quân HTĐ

Khi Thượng Sanh qui Tiên thì Hiền Pháp nắm quyền Chương Quân HTĐ

Khi Hiền Pháp qui Tiên thì Khai Đạo cầm quyền Q. CQ/HTĐ

Khi Khai Đạo qui tiên thì Bào Đạo cầm quyền Q. CQ/HTĐ (cuối cùng)
Nghĩa là vị Thời Quân thuộc bất cứ Chi nào cũng có thể nắm CQ/HTĐ hay Q. CQ/HTĐ.

Nhiệm vụ của HỘI THÁNH HIỆP THIÊN ĐÀI:

- 1/ Làm trung gian giữa Thiên Thượng và Thiên Hạ (Trời và Người hay Hồn với Xác)
- 2/ Giữ gìn luật pháp Chơn truyền của Đạo.

Đường lối của Đạo Cao Đài là dùng “Như Tông chuyên thể” Trong Như Tông có câu “Quyền huynh thế phụ” nghĩa là cha chết thì Anh phải thay cha nắm quyền gia đình.

Nay 15 vị Tướng Soái của Thầy đều trở về thường liêng vị, thì ba cơ quan trực thuộc ba chi Pháp, Đạo, Thể của Hiệp Thiên Đài phải họp lại nhận đề thực hiện nhiệm vụ của Hiệp Thiên Đài lo bảo thủ Chơn truyền Luật pháp của Đạo. Như thế là danh chính ngôn thuận (Chính danh).

Đặc biệt nơi Hải ngoại, chúng ta không có Bộ pháp chính, cũng không có Phước thiện, mà chỉ có Ban Thể Đạo. Như vậy Ban Thể Đạo Hải ngoại bắt buộc phải gánh hơn phần vụ của 2 cơ quan kia để hoàn thành nhiệm vụ của Hội Thánh Hiệp Đài.

Bất cứ một tổ chức nào dù ngoài đời hay trong Đạo, nếu không có bộ phận giữ gìn kỷ luật, nội qui, điều lệ thì tổ chức đó sẽ loạn hành thất thứ.

Cho nên Đạo Cao Đài nơi Hải ngoại vì thiếu bộ phận bảo thủ Chơn truyền Luật pháp của Đạo, mới có cảnh trống đánh xuôi, kèn thổi ngược, ai muốn làm thế nào thì làm và tự xem nhau như “cá mè một lứa”, làm mất danh thể Đạo, mất danh Thầy.

Thử hỏi trong hiện tình, nếu Ban Thể Đạo không đứng ra kéo lùi cơn thuyên Đại Đạo, nắm giữ Chơn truyền Luật pháp của Đạo thì AI ? có đủ tư cách làm việc đó?

Chư vị Hiền tài cùng chư tín hữu Cao đài đều là môn đệ của Đức Cao Đài, chẳng khác nào một đàn cừu có lẫn lẫn một số “Sư tử cừu”. Khi có người chăn dắt thì tất cả chỉ lo ăn chơi không phải lo vấn đề an nguy. Nay người chăn dắt không có mặt thì lũ sói lang tha bỏ mà tìm sát đấm cừu, vậy thử hỏi đám “sư tử cừu” kia có chịu nổi đám cho lũ sói lang tha bỏ mà gặm xé thịt? Hay phải gầm thét lên, như thanh mãis vót chống lại lũ sói lang, trước là để tự bảo vệ lấy mình sau là cứu vớt đám cừu bất lực? (xin xem lại bài “TRÁCH NHIỆM CỦA HIỀN TÀI VỚI CƠ ĐẠO HIỆN TẠI, TRONG ts/Thể Đạo số 2 năm 1998 trang 48-54)

Nhớng nhưng, ân nhân là phương xứ thể của người quân tử, đạo đức, nhưng những nhòng không phải là chịu lệ thuộc, vâng theo dư luận để thất phận mình .

Đàn cơ tại Giáo Tông Đường đêm 4-7-Kỳ Dận (dl 16-8-69)

Hộ Pháp :- Cười... Bần đạo lấy làm buồn cứ lo về hữu hình mãi. Thượng Sanh phải rắn sức: phi phạm mới chịu nổi các: hồng giông tố bão bùng, nó còn đeo đuổi theo hoài. Chúng ta cần phải đủ nghị lực.

-Thượng Sanh nghĩ sao?

Đức Thượng Sanh bạch: Việc đạo rất khó nên tiêu đề phải ân nhân trong mọi việc để giữ cho điều hòa trong nội bộ đối với các cơ quan Đạo, tiêu đề phải tùy theo trường hợp mà xoay trở và cố ân nhân mới làm phận sự được.

-Đáng khen, nhưng phải có giới hạn.

Đức Thượng Sanh bạch: Hội Thánh Cũ Trùng Đài còn thiếu chức sắc: cao cấp đầy đủ khả năng diễn khiển, nên giởng máy Hành Chánh Đạo không tiến triển khả quan.

..... “Đức Lý Đại Tiên có thảo luận với Bần đạo về việc tuyển chọn chức sắc cao cấp Cũ Trùng Đài, thì nên tìm kiếm nhân tài trong hoặc ngoài Ban Thể Đạo sẵn lòng

tình nguyện hiến thân phục vụ cho Đạo thì các bạn nên mời về tham khảo ý kiến. Nếu được thì Đức Lý sẽ đặc cách ân phong quyền tước để phụng sự có hiệu lực hơn.

- Các bạn có đồng ý chăng? " —

Đoạn Thánh giáo trên có hai điều cần chú ý:

Điều thứ nhất: - Cần phải đủ nghị lực; Đáng khen phải có giới hạn.

a/ Nếu không đủ nghị lực thì không thực hành đến nơi đến chốn.

b/ Đáng khen: Đức Hộ Pháp khen Thượng Sanh biết nhường nhịn, ân nhân để mưu cầu sự đoàn hòa trung các cư quan Đạo..

c/ Nhưng phải có giới hạn. Đó cũng là lời cảnh cáo dùng qua những nhường mà làm mất đi nhiệm vụ tầm cương này mực của một vị chủ soái HTĐ. Đồng thời cũng là lời cảnh cáo chung cho tất cả chúng ta.

Điều thứ hai: Đức Lý và Đức Hộ Pháp coi BTD là nơi có nhiều nhân tài (Đám cừu có lẫn lẫn một số sư tử cừu trong đó).

Do đó mới có đợt tuyển chọn những vị trong BTD, tại Cung Đạo Tòa Thánh đêm 15-11-Tâm Hội—dl 1-1-72 lúc 21 giờ 30 phút. Gồm :

- 1 vị Thượng Chánh Phối Sư
- 1 vị Phối Sư phái ngọc
- 3 vị Giáo sư cho ba phái Thái, Thượng, ngọc
- 16 vị giáo Hưu cho ba Phái
- 1 vị Nữ Giáo Sư
- 4 vị Nữ Giáo Hưu

Tổng cộng là 26 vị, không kể trong hơn 700 vị Hiền tài chỉ có 26 người có đủ tài đức thời sao? Theo chúng tôi thấy hơn 100 vị hiền tài nơi Hải Ngoại có nhiều người không kém khả năng hơn 26 vị đã được đặc phong !

Nhưng nhìn lại BTD/HN thiếu người làm việc cũng như thiếu phương tiện sinh hoạt. Xin đề nghị trong kỳ Đại Hội tới đây BTD/HN công bố số lượng Hiền tài tại Hải ngoại? Bao nhiêu HTDP? Bao nhiêu người có đóng miên hiem? Nếu HT không tham gia hoạt động trong BTD/HN và không đóng miên hiem thì không kê là HT trong BTD/HN, Những vị này không được có ý kiến trong mọi sự sinh hoạt của BTD/HN. Nếu HTDP mà không đóng miên hiem hai năm liền cũng nên loại bỏ ra khỏi danh sách của BTD/HN.

BTD/HN đã trải qua 3 nhiệm kỳ là 9 năm rồi, nay sắp đến nhiệm kỳ thứ IV. Thử nhìn lại xem có bao nhiêu người tham gia hoạt động? Làm việc dưới áp lực của biết bao sự phê phán, khiển trách? Thử hỏi vì cái gì mà phải chịu áp lực từ tinh thần đến vật chất như thế? Nếu không phải vì Đạo, vì THẦY, vì lời minh thế ?

Trần đất nước năng động này ai cũng phải đi làm việc, ngoại trừ những người già. Còn việc "vác ngựa vưa" chỉ có ban đêm và hai ngày nghỉ cuối tuần. Tại sao người ta không nghĩ tới mà cứ trách, cứ phê, cứ bắt bẻ? Làm thui chột tinh thần và sức lực của anh em? Đúng ngoài thì chỉ trích, phê phán, mời vào thì từ chối. Thế là thế nào?

Chính vì BTD/HN chịu quá nhiều áp lực từ nhiều phía, nhất là từ các vị HT đứng ngoài BTD/HN thiên lời xây dựng mà nhiên lời phê phán, cho nên BTD/HN phải chịu những nhường cho đến nổi thất phần, không dám áp dụng đúng theo Quy Điều và Nội Luật của Ban Thế Đạo đã được sự chấp thuận của Đức Hộ Pháp.

Ban Thế Đạo gồm có 4 cấp : Hiền tài, Quốc sĩ, Đại phu và Phu tử. Vậy phẩm Hiền tài là phẩm thấp nhất trong BTD chứ đâu có cấp nào khác, mà nay có thêm một cấp

nữa gọi là HTDP? Nay BTD/HN đã tự đặt thêm một phẩm nữa gọi là HTDP là SAI với Quy Điều Nội Luật của Ban Thế Đạo. Tại sao BTD/HN làm như thế ?

Phải chăng vì áp lực của một số vị Hiền tài nơi hải ngoại, vì họ hãnh diện là mình đã được Hội Thánh tấn phong, và xưng mình là Hiền tài chính vị ! Không muốn cho những người mới tham gia vào BTD/HN được mang danh Hiền tài như mình, vì e rằng cái danh Hiền tài của mình bị mất giá đi chăng?. Do đó họ mới dùng cái khôn lành cũ quyết nằng na cái tên là "Hiền tài dự phong" để gán cho lớp người mới. Rồi dùng lời giải thích sao cho có vẻ êm tai, hũn lý. Nhưng đó là cái lý của kẻ mạnh, quyền thế (tự cho mình), kẻ đi trước; cho nên nó có một mùi vị tranh giành của lòng ganh tị, ích kỷ, tiêu nhân, chẳng có tí gì là mùi vị đạo đức, tình thương nào cả.

Kẻ đến, không thể giải quyết được vấn đề phẩm phục. Vì HTDP nên không thể đương nhiên mặc sắc phục như các vị Hiền Tài. Rồi sẽ gặp phải sự rắc rối đối với bên Hành chính đạo trong việc sắp đặt vị trí hành lễ Đức Chí Tôn; khi chết làm lễ theo nghi thức nào trong Đạo ? Trong hoàn cảnh hiện nay nơi Hải ngoại đa số người có ý niệm "cá mè một lứa" không tôn trọng tôn ti trật tự. Đó là cái kiêu hãnh của "Kim quang sư" (tay thù nghịch của Thượng Đế). Cũng là bản chất Qủy trong bản thân con người xấu giặc.

Đề ung đức tinh thần những người dám hy sinh vì Đạo nghiệp, chúng tôi kêu gọi chư vị Hiền tài Hải ngoại nên bỏ chút thì giờ đến tham dự mỗi kỳ Đại Hội BTD/HN mỗi 3 năm một lần để chia sẻ vui buồn, thông cảm sự khó khăn của nhau, hướng khi cầu nguyện Ôn Trên ban phước lành và sự sáng suốt cho toàn thể con cái của Đức chí Tôn vững bước trên con đường thể thiên hành hóa.

Nếu vì lý do đầu yếu không thể đến được thì cũng có một "Bàn Tham Luận" để chứng tỏ rằng mình không quên Thầy, quên Đạo, quên khi Minh thế; cùng nhau nâng BTD/HN lên đúng vị trí của nó mà Ôn Trên đã lao tâm gầy dựng.

Ôn Trên vốn biết cái phẩm tước chấp nê của con người nên đã hai lần Ám thị cho chúng ta nơi theo.

Lần thứ nhất : Đức Lý đã phong cho 26 vị Hiền hải vào các chức vụ, cao nhất là Thượng Chánh Phối Sư. Chỉ có Thượng Chánh Phối Sư mới có tư cách làm Nghị Trưởng của Hội Nhơn sanh.

Lần thứ hai : Là Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn Nguyễn văn Hợi với tư cách là vị đặc trách Ban Thế Đạo Trung ương cũng là vị chức sắc cao cấp nhất của HTĐ lúc bấy giờ, nhân chuyến sang Mỹ về việc rặng trên nguyên tắc (biết đâu đó chẳng phải là Thiên ý). Khi Ngài đi thăm nhiên cơ sở Đạo tại Mỹ nhất là tại tiểu bang Louisiana thành phố New Orleans, nơi đây chỉ có khoảng mười mấy gia đình Đạo Cao Đài nhưng thể hiện được tình thương yêu hòa ái và đã ân phong cho 5 vị đạo hữu có công vào phẩm Hiền tài. Lúc đầu có nhiều dư luận phản đối, nhưng cho đến ngày hôm nay với số hiền đạo ít ỏi như thế mà chỉ dựa vào sự đồng tâm hiệp lực xây dựng Đạo nghiệp nên đã xây dựng được một ngôi Thánh Thất mà trên toàn thế giới ở hải ngoại chưa nơi nào có được. Như vậy chưa đủ gây niềm tin cho chúng ta hay sao?. Nơi nào có sự đồng tâm hiệp lực trung bần đạo thì nơi đó sẽ được Ôn Trên hộ trì thì việc tạo dựng ngôi thờ của Đức chí Tôn càng nguy nga đồ sộ, còn nơi nào dù bần đạo có đông đảo thế mấy đi nữa mà thiếu sự thương yêu hòa thuận thì khó có thể thực hiện được một ngôi Thánh Thất cho ra hồn .

Qua hai lần ám thị trên, nên ai là người tâm linh nhạy cảm cũng thấy được rằng : Việc khai mở Đại Hội Nhơn Sanh trong tương lai, cũng như việc "cầu hiền giúp Đạo" đó là nhiệm vụ của Ban Thế Đạo Hải ngoại phải làm, để trưng ngọn cờ cứu khổ cho nhơn sanh trong những ngày sắp tới. Cho nên Ban Thế Đạo Hải Ngoại cần phải được tôn trọng

và trở về cho đúng vị thế của nó, thì mới phát huy được cái vai trò quan trọng mà Ông Trén đã bỏ nhiều tâm huyết để gây dựng nên cho giai đoạn khó khăn này.

Tình độ tiến hóa ngày càng cao, nhất là trên các đất nước Dân Chủ, Tự do. Giới trẻ Việt Nam cùng các dân tộc văn minh khác họ khó có thể chấp nhận những lễ nghi phiền phức, mất thì giờ, mất nhân cách (theo quan điểm của họ). Do đó chúng ta khó thuyết phục họ theo con đường "Hành Chánh Đạo", nhưng họ sẽ tích cực tham gia trên phương diện "Đạo lý và Đức tin". Cho nên chúng ta chỉ cần đưa Đạo lý và đức tin đến cho loài người chứ không phải là những nghi thức lễ nghi, cúng bái, phần này chỉ dành riêng cho những người thuộc "Cung Nghi thức" mà thôi.

Bởi vậy, Đức Lý Đại Tiên có nói một câu triết lý thâm sâu thể hiện một vòng hào quang phá chấp : " Không phải Cao Đài mới chính thị là Cao đài". Cho nên việc truyền bá Đạo Cao Đài cho như sau nhất định phải dùng con đường của Ban Thế Đạo. Bởi vậy có thể nói rằng : Nhiệm vụ của Ban Thế Đạo là gạch nối liên giữa hai thời kỳ Tích Đạo THANH HƯƠNG và Tích Đạo ĐẠO TÂM ; khi nào vị Giáo Tông đời ĐẠO TÂM ra mặt thì cũng là nhiệm vụ của Ban Thế Đạo hoàn tất.

Kính thưa Ban Thế Đạo Hải ngoại cùng quý vị Hiền tài hải ngoại bấy nhăm lại tuổi đời của mình còn lại được bao nhiêu nữa ? Thế nhưt cũng trên 50 mà già thì ngày xuống lỗ chỉ còn đếm tháng, đếm ngày chẳng dám đếm năm, vậy quý vị còn tiếc cái gì nữa mà không tham dự Đại Hội BTEVHN năm ngày 25/12/04, ngày kỷ niệm Đấng Cứu thế ra đời !? Tiếc gì 60 dollar miễn hiểm hàng năm để giúp cho BTEVHN có phương tiện tạo cơ ngơi sinh hoạt ngày một hữu hiệu hơn ?

Ban Thế Đạo hải ngoại đề ra chương trình đào tạo "Thế Hệ kế thừa" với ý nghĩa là "Cần Hiền giúp Đạo". Người hiền không nhưt thiết chúng ta phải đào tạo, mà người hiền đã có sẵn trong nhân gian kẻ cả trong Đạo lẫn ngoài Đời, thời nào cũng có.

Nếu biết cách cầu thì sẽ có người hiền đến giúp, còn như không biết cách cầu thì chỉ có đám "già hiền" mà thôi. Những bài học qua lịch sử như :

- Vua Nghiêu cầu hiền như thế nào? Chắc ai cũng biết, không cần phải lặp lại.
- Hạ tri Chương tiến dẫn Lý Bạch đời Đường như thế nào ?
- Đường Thế Dân cầu hiền Tiết Nhon Quý thế nào ?
- Lưu Bị cầu Khổng Minh như thế nào ?
- Chúa Nguyễn cầu Trương Trình như thế nào ?
- Nguyễn Huệ cầu La Phu Tử ra sao ?

Nhìn lại cách "Cầu Hiền" giúp Đạo của BTEVHN thì sao ?

Những người có đủ điền nộp đơn xin gia nhập BTEVHN, được BTEVHN ban cho cái danh là "Hiền tài Dự phong" chứ không được mang danh hai chữ Hiền tài là phẩm chức trong Ban Thế Đạo.

Dự phong là gì? Dự là dự phòng, tham dự, tức là có trong danh sách tham dự. Phong tức là phong phẩm tức. Mà ai phong ? Trả lời là Hội Thánh phong. Hiền này không có Hội Thánh lấy ai phong ? Trả lời là chờ khi nào có Hội Thánh đúng theo Tân Luật Pháp Chánh Truyền. Ai biết được chừng nào mới có Hội Thánh đúng như ý nguyện? Đời người biết sống được bao nhiêu năm ? mà bảo chờ với thời gian vô định !?

Vì không ai trả lời được khi nào có Hội Thánh. Cho nên danh xưng "Hiền tài dự phong" chỉ là cái bánh vẽ, một lối chơi chữ ! khác gì câu ngụ ngôn : " Ngày mai ăn khế trả tiền".

Hỏi danh xưng HTDP đó ở đâu ra?

Đó là thành quả của cuộc trưng cầu ý kiến của BTEVHN với chức vị Hiền tài chánh vị đã được Hội Thánh ân ban, đang sống rải rác khắp năm Châu. Nói tóm lại danh xưng HTDP là ý kiến của đa số quý vị Hiền tài chánh vị tại hải ngoại !!!

Ngoài việc chọn chữ lựa người ra còn ghi trong điển lệ (của BTEVHN) là HTDP chỉ được dự vào chức phó ban của các BTEV/DP. Nay BTEVHN lên tiếng hỏi ý kiến về việc tăng cường quyền hạn của HTDP vào các chức vụ Đệ I, và Đệ II phó TQV/DP ?

Trong câu "Thế hệ kế thừa", hai chữ kế thừa nó đã ẩn chứa một sự phân cách trung đó rồi. Phân biệt người cũ, kẻ mới. Người cũ ở địa vị cao, kẻ mới chỉ ở địa vị thấp.

Thật là mỉa mai cho câu : "Cần Hiền giúp Đạo"!? nên đổi lại là " Cần lao-ton để sai vặt" và để tuyên bố cho thiên hạ thấy rằng BTEVHN đã tuyên mô được một số người có bằng cấp làm tay chân bộ hạ – thật là oai phong lẫm liệt !!

Chúng ta không nên lẫn lộn câu "Đào tạo thế hệ kế thừa" với câu : "Cần hiền giúp Đạo". Hai câu này khác nhau cả hai phương diện hình thức lẫn tinh thần.

Như trên đã nói người hiền đã có sẵn trong nhân gian, biết cần thì có, không biết cầu thì chỉ có " giả hiền" mà thôi. Người hiền không cần si đào tạo cả.

Thánh Giáo của Thầy ngày Rằm-11-Bính Dần (dl 19-12-1926) : .....

Thầy đã nói đạo đức cũng như một cái thang vô ngần, bắc cho các con leo đến phẩm vị tối cao tối trọng là ngang bậc cùng Thầy, hay là Thầy còn hạ mình cho các con cao hơn nữa..... Thầy là Đức Chí tôn Thượng Đế còn muốn hạ mình để cho các con có đạo đức leo cao hơn Thầy. Xin hỏi quý vị Hiền tài chánh vị nghĩ sao về thái độ hạ mình của Thượng Đế ? Nên bất chước hay cho đó là lời không thật ? không nên tin?

Kính thưa quý vị, cổ nhân có dạy : " Thuốc đắng dã tật, lời thật méch lòng " hay "Trung ngôn nghịch nhĩ" Sở dĩ kẻ hiền này có những lời khó nghe như trên cũng chỉ vì tấm lòng khoáng khoáng không yên vì cơ Đạo ngày nay như con thuyền trong cơn phong ba bão tố giữa trùng dương bao la, rất cần những tài công giỏi đứng ra lèo lái con thuyền Đạo đến bến bờ bình yên. Theo tôi nghĩ những anh tài công đó Ông Trời đã chọn sẵn cho chúng ta rồi, tức là các vị Hiền Tài đã được Hội Thánh ân ban áo mũ, có nhiệm vụ cứu độ nhơn sanh để thay thế cho Hội Thánh lui về thiêng liêng vị lo phần cứu rữ phần hồn cho nhân loại.

Nếu quý vị cảm thấy không hài lòng thì xin bỏ qua cho, xem như đó chỉ là lời nói xàm của một lão già ăn mấy nơi đấm đường số chầy mà thôi.

Cần xin Ông Trời ban ân lành cho tất cả quý vị, nhất là những vị đang gánh trách nhiệm trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại.

Cối Thu 2004

Sanjuse ngày 11-11-04 (Âl 29-9-Giáp Thân)

HTDP Dương Văn Ngà

BẠCH THU' 2013

Kính gửi Ban Thế Đạo Hải Ngoại, Hiền Tài và Hiền Tài Dự Phong, cùng toàn thể Đại Hội Kỳ 7 của Ban Thế Đạo Hải Ngoại sẽ tổ chức tại Thánh Thất Cao Đài Houston Texas ngày 30-31 tháng 8 năm 2013.

Tôi, ~~XXXXXXXXXX~~ là HTDP của Ban Thế Đạo Hải Ngoại xin nó lên nhận thức của mình về vai trò của Ban Thế Đạo Hải Ngoại cũng như HTDP sau đây :

Nghĩ vì : Chủ trương của Hội Thánh về việc "**CẦU HIỀN GIÚP ĐẠO**" Nghĩa là kêu gọi những người có tài có đức(Hiền) phụ giúp Hội Thánh(Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài) để xây dựng cơ nghiệp Đạo do Đức Chí Tôn khai mở nơi mặt thế này sớm được thành tựu.

Trước khi Hội Thánh vâng lệnh Giáo Tông và Hộ Pháp thành lập Ban Thế Đạo thì Đức Hộ Pháp đã phong Hiền Tài cho ông Hồ Tấn Khoa sau được ân phong là Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa và sau đó Đức Hộ Pháp còn phong cho 7 vị sĩ quan cao cấp của Trung Hoa Dân Quốc mà đứng đầu là Hiền Tài Hứa Văn Hiệp.

Đàn Cơ đêm 3/12/Quý Tỵ(7-1-54) Đức Lý thêm Ba phẩm nữa là QUỐC SĨ, ĐẠI PHU và PHU TỬ.

Như vậy, Ban Thế đạo có 4 phẩm Chức Sắc :

Phẩm Hiền Tài do Đức Hộ Pháp lập ra.

Ba phẩm : Quốc Sĩ, Đại Phu, Phu Tử do Đức Lý Giáo Tông lập ra.

Theo tinh thần Đạo Lý thì những bậc có tài có đức thì không thể giới hạn họ phải ở chức vụ này mà không được ở cấp chức khác . Nếu họ có đủ tài đức lãnh nhiệm vụ nào thì phải dùng họ vào chức vụ đó một cách tự nhiên.

Thí dụ : Hiền Tài Hồ Tấn Khoa xứng đáng nhận lãnh Chức vụ Bảo Đạo(tại thế), và qua sự tuyển chọn các vị Hiền Tài vào các phẩm vị bên Cửu Trùng Đài đêm 15-11-Tân Hợi(1-1-1972). NAM : 21 vị : 01 C. Phối Sư, 01 Phối Sư, 03 Giáo Sư, 16 Giáo Hữu

NỮ : 05 vị : 01 Giáo Sư và 04 vị Giáo Hữu.

Đây là Thánh ý là mở đường cho các bậc Tài đức có dịp thăng tiến.

BAN THẾ ĐẠO HẢI NGOẠI : Dựa theo Thánh Lệnh mà không làm theo Thánh Lệnh.

Cải sửa chủ trương **CẦU HIỀN GIÚP ĐẠO** thành ra **THẾ HỆ KẾ THỪA**.

Đặt ra một phẩm trật thứ 5 là **HIỀN TÀI DỰ PHONG**

Giới hạn nhiệm vụ của họ, không được giữ những chức vụ cao trong Ban Quản Nhiệm Ban Thế Đạo Hải Ngoại (Nói kế thừa mà không cho kế thừa)

Bỏ qua ba phẩm cấp bên trên **HIỀN TÀI** là Quốc Sĩ, Đại Phu, Phu Tử.

Trong Qui Điều Ban Thế Đạo bậc QUỐC SĨ ở phần 3 :Các Tổng Trưởng, Bộ Trưởng, Sĩ Thần, Tướng Lãnh, và các vị Tiến Sĩ, Thạc Sĩ có thiện tâm giúp Đạo.

Tại sao Ban Thế Đạo phải bỏ qua các phẩm cấp Cao hơn Hiền Tài ? Phải chăng Ban Thế Đạo thấy rằng hiện nay nơi Hải Ngoại này có quá nhiều vị Tổng, Bộ Trưởng, Tướng lãnh nhất là một số con em nhà Đạo cũng như ngoài đời có rất nhiều người đỗ

đạc cấp bậc Tiến Sĩ, Thạc Sĩ . Nếu thâu nhận những vị này vào Ban Thế Đạo, Họ sẽ ở vị thế cao hơn Hiền Tài rồi làm mất đi cái danh hiệu HIỀN TÀI CHÁNH VỊ của họ ? Cho nên chỉ cần lập ra cấp gọi là Hiền Tài Dự Phong và giới hạn nhiệm vụ của đám HTDP này ở cấp thừa hành mà thôi.

Cái danh Hiền Tài Dự Phong không có trong Tân Luật và Pháp Chánh Truyền cho nên nó không được bên Hành Chánh Đạo chấp nhận, do đó Ban Thế Đạo không thể giúp đỡ gì được cho bên Hành Chánh Đạo. Rồi một hai chục năm sau đám gọi là Hiền Tài Chánh vị chết đi thì coi như Ban Thế Đạo Hải Ngoại cũng bị hủy diệt luôn.

Đây là Phạm ý dụng nên để dẫn Ban Thế Đạo đến con đường tự diệt.

Bức Bạch Thư 2013 hôm nay để bổ túc cho hai Bạch Thư trước 2004 và 2010. Để minh xác tấm lòng của tác giả là muốn Ban Thế Đạo Hải Ngoại bỏ con đường Phạm noi theo con đường Thánh mà Hội Thánh cũng như nhị vị Giáo Tông và Hộ Pháp đã dày công xây dựng.

.....
.....
(21 dòng)
.....
.....

San Jose ngày 15/6/2013

HTDP Dương Văn Ngừa

Câu chuyện về 3 con khỉ trước cổng chùa

(PGVN)

Hiện nay, ở một số chùa có trưng bày tượng ba con khỉ trong sân chùa. Nhưng không phải ai cũng biết về nguồn gốc cũng như hiểu đầy đủ ý nghĩa sâu xa mà người xưa muốn truyền dạy lại cho thế hệ sau qua bức tượng tưởng chừng như vô tri đó.

Thoạt đầu khi mới nhìn qua bức tượng này có lẽ ai trong chúng ta cũng tưởng như đã hiểu được ẩn ý của nó. Đó là: “không nói, không thấy, không nghe”. Nhiều người cho rằng bức tượng ấy muốn dạy chúng ta hãy ở yên và sống cuộc sống của mình, đừng quan tâm đến chuyện của người khác hay những gì đang xảy ra xung quanh. Nhưng nếu hiểu như vậy thì thiếu chính xác và chưa đầy đủ.

Thực ra, nguồn gốc xuất xứ của bức tượng này bắt nguồn từ Ấn Độ vài ngàn năm về trước. Lúc đầu, đó là bức tượng về một vị thần, là thần Vajrakilaya. Đây là vị thần có sáu tay, mỗi đôi tay dùng để bịt hai mắt, hai tai và miệng. Theo đó bức tượng được khắc nhằm để răn dạy mỗi người: không được nói bậy, không nhìn bậy và không nghe bậy.

Hình điêu khắc ba con khỉ do Hidari Jingoro tạc trên vách đền Toshogu ở Nikko, Nhật (photo Wikipedia)

Tư tưởng “ba không” đó theo các nhà tu Phật giáo đi qua Trung Quốc không rõ vào thời kì nào. Sau đó vào khoảng thế kỷ thứ 9 (có tài liệu ghi năm 838), một thiền sư người Nhật trong chuyến đi làm phật sự ở Trung Quốc đã mang theo về Nhật tư tưởng này.

Tại Nhật Bản, vùng Nikko (cách Tokyo chừng 140 cây số về hướng Bắc) trong đền Toshogu hiện nay còn lưu giữ một bức điêu khắc cổ (tổng cộng có tám bức khác nhau) có tượng ba con khỉ tên là **Kikazaru, Mizaru và Iwazaru**: bịt tai, bịt mắt và bịt miệng bằng gỗ của nghệ nhân Hidari Jingoro rất nổi tiếng từ thế kỉ XVII.

Vì từ “**zaru**” gần âm với “**saru**” có nghĩa là con khỉ, nên người ta khắc hình ba con khỉ bịt miệng, bịt mắt, bịt tai với vẻ mặt ngộ nghĩnh để biểu đạt triết lý này.

Bức tượng cũng mang đậm tư tưởng của Đức Không Tử trong Luận Ngữ. Khi Nhan Uyên hỏi về

đức nhân và những điều gì cần phải làm, Khổng Tử đã đáp: “Phi lễ vật thi, phi lễ vật thính, phi lễ vật ngôn, phi lễ vật động”. Nghĩa là không nhìn điều sai, không nghe điều tầm bậy, không nói điều trái, không làm điều quấy”.

Người Nhật còn có thâm ý sâu xa hơn nhiều khi họ muốn: “bịt mắt để dùng tâm mà nhìn, bịt tai để dùng tâm mà nghe, bịt miệng để dùng tâm mà nói”. Khi tâm ở trạng thái tịnh, không bị quấy rầy bởi những điều xấu thì từ tâm mới phát sinh những điều thiện.

Hình ảnh “Bộ khí tam không” còn nhắc nhở chúng ta về tầm quan trọng của “Tâm viên ý mã” trong phép thiền. Chúng ta phải biết kiểm soát cái tâm vọng động, chẳng khác gì con khỉ chạy lăng xăng. “Tâm viên là vượn tâm, là tâm tán loạn như vượn khỉ. Loài khỉ thường hay nhảy nhót, khọt khẹt, đứng ngồi không yên, thường chuyển hết từ cành này sang cành cây khác, lại hay phá phách, bắt chước nên người đời có câu “liếng khỉ”.

Tâm người ta cũng thế, không khi nào được yên, cứ lăng xăng, lộn xộn, suy nghĩ, nghĩ hết chuyện này đến chuyện khác, từ quá khứ, hiện tại đến tương lai, đó là tâm viên. Tâm này sẽ đưa con người đến loạn động, phát sinh ra đủ thứ phiền não, cấu uế... Bởi vậy tâm chúng sinh bị vô minh che lấp nên phần nhiều hướng ác nhiều hơn thiện.”

Trong xã hội hiện nay bức tượng ba con khỉ càng có ý nghĩa hơn bao giờ hết. Bởi tôi thấy mỗi người đều đang tự làm khổ chính mình. Khổ vì nghe chuyện thiên hạ, khổ vì nói chuyện thế gian và khổ vì nhìn lỗi người khác.

Bản chất của con người vốn là sự tò mò nên bất cứ câu chuyện nào, về bất cứ ai dù không liên quan thì cũng cố gắng nghe hết để có chuyện kể lại cho người khác. Trước đây, tôi cũng là một người hay để ý lỗi của người. Tôi luôn cố tìm ra khuyết điểm của người khác để chờ có dịp có thể nói lại họ để giành phần thắng cho mình. Nhưng rồi tôi thấy việc ghét bỏ và để ý người khác thật mất thời gian và tự khiến bản thân mình trở nên xấu xí. Xấu ở đây là ở cái tâm, không chịu nghĩ điều tốt đẹp cho người mà chỉ nhìn thấy những thói hư, tật xấu ở những người xung quanh.

Bởi vậy, nếu biết tu sửa thân tâm, nhìn lỗi của người khác như lời nhắc nhở để ta không phạm phải những sai lầm đó. Lúc nào cũng phải nhắc nhở bản thân, tất cả mọi người quanh ta đều là Bồ tát chỉ có ta là kẻ phạm phu nên còn rất nhiều lỗi cần phải sửa chữa. Cũng như vậy, tai nghe thấy những việc phiền não cũng đừng giữ trong lòng. Nên nghĩ đó là lúc Đức Phật đang dạy ta chữ “Nhẫn”, không được sân hận trước những lời nói của người khác, lúc nào cũng giữ cho mình tâm bình lặng trước mọi việc:

“Nhẫn một chút sóng yên gió lặng Lùi một bước biển rộng trời cao”

Từng bước, từng bước như vậy chúng ta sẽ dần hoàn thiện được con người của mình. Không phải nhờ năng lực siêu nhiên nào khiến bản thân mình thay đổi mà chính sự nhận thức sâu sắc từ trong tâm sẽ giúp ta quán chiếu được mọi vấn đề một cách vẹn toàn nhất. Hình ảnh “Bộ khí tam không” tưởng như đơn giản mà lại mang những giáo lý vô cùng sâu sắc.

Lúc nào đó, khi đi dạo trong khuôn viên của chùa, nhìn thấy hình ảnh những chú khỉ ấy ta vừa thấy thích thú trước một hình ảnh ngộ nghĩnh vừa là một lời nhắc nhở nhẹ nhàng mà thâm thúy của các bậc thiện tri thức muốn truyền đạt lại cho thế hệ mai sau.

Diệu Âm Minh Tâm (nguồn Internet)

LỄ KHÁNH THÀNH VĂN PHÒNG HIỆP THIÊN ĐÀI

Đức Hộ Pháp ban huấn từ nhân ngày Lễ Khánh Thành Văn Phòng Hiệp Thiên Đài

Ngày mồng 8 tháng Chạp đing Hợi (DL. 18-01-1948)

Các bạn Hiệp Thiên, Cửu Trùng và Phước Thiện Nam, Nữ.

Tương từ khi tôi đã phé đời, hiến mảnh thân phàm này cho Đức Chí Tôn làm khí cụ tạo cho nước nhà Việt Nam một nền Tôn Giáo này, không ngày nào được phần thưởng vô giá như ngày hôm nay, mà chỉ có một ly rượu. Theo sự hưởng ứng của các bạn biết, nếu con người ta lấy cái sức lực phàm làm môi giới cho cái sở hành riêng, thì hẳn không ai can đảm chịu. Có những người đã thả mình vô cảnh thăm khô, với một sự vui tươi, thì từ xưa đến giờ chưa có. Tại sao vậy? Tôi đã hiểu bí mật ấy, tôi hiểu cả, nên cho các bạn hiểu.

Các Đấng tự hữu, hằng hữu, thiên hạ tưởng không có, họ làm từ trước, người ta tưởng Đấng ấy không có, Đấng ấy đã có từ tạo thiên lập địa, tôi biết tôi hiểu, tôi đã chịu khổ não để thay thế hạnh phúc cho đời là do nơi đâu? Không phải tại nhà tôi hay tại tôi, chưa chắc do nước Việt Nam chăng? Đó là do toàn Nhơn loại. Đấng Cha lành ấy dầu thấy con bạc bẽo thế nào, Đấng ấy cũng còn thương yêu. Sự thương yêu của ông Cha lành, nó truyền nhiễm tôi, do nơi chỗ tôi nghe được, tôi hiểu được, biết rõ đặng Người.

Đấng ấy có mơ mộng gì vô hạn? Nhứt là Ngũ Mã Quân của Chí Tôn biết trước hơn ai hết, bởi vì Ngài có dạy, trước hết là Ngài bỏ Huỳnh Kim Khuyết, bỏ Thiên Cung đòi xuống trần dạy con cái của Ngài lập phương giải khổ. Nếu tôi không lầm, cơ bút đã cho tôi biết các bạn Hiệp Thiên do nơi đâu sản xuất? Do để giữ quyền Thiêng Liêng nên mới có 12 vị Thời Quân, Thập Nhị Địa Chi, tức là cảnh Thiêng Liêng vô hình của chúng ta. Tôi tưởng tấn tuồng tôi đã làm trọn và làm nơi cõi vô hình. Ngày kia về Thiêng Liêng các bạn sẽ thấy hình tối đại tối thiểu. Phận sự tôi đối với các bạn nó có thâm tình vô hạn, vì đồng tâm, đồng chí, một mục đề xướng cả thầy đều nghe chịu một hoàn cảnh, Bàn Đạo làm không hết, số là tại Bàn Đạo và các Bạn Hiệp Thiên Đài đã hứa với Chí Tôn.

Bàn Đạo lo cho toàn cả Nhơn loại hoàn cầu, chớ không phải thương một cá nhân nào, hay một đoàn thể nào, một quốc gia nào, không phải làm tôi mọi cho Đời, làm tôi mọi cho Đạo, nhưng vì cái năng lực vô hình kia mà thôi.

Trước khi lãnh lĩnh trên Bạch Ngọc Kinh tạo nên Chơn Giáo, Chí Tôn quyết định có chính Ngài giáng thế mới được, Ngũ Mã Quân không cho, bắt buộc phải có người thay thế cho Ngài tức là Thánh Thể của Ngài tại đây.

Ngài đi mà không cho thì phải có hình ảnh thế cho Ngài mới được. Hình ảnh của Ngài là Hội Thánh Cửu Trùng Đài và Hiệp Thiên. Hộ Pháp có khôn ngoan nào hơn là cầu khẩn cho có người đến với mình đặng tạo Thánh Thể đó, chớ một mình Hộ Pháp xuống không thể được, nên phải cảm dỗ Cung này Điện kia, đến Cửu Thiên Khai Hóa, biết chắc làm được mới đi.

Các bạn cứ làm đi, vì cái phận sự đối với thế gian, đối với lời hứa ở trên kia, mặt cân không biết đồng chưa? Lời hứa trước kia, sự làm bây giờ, biết hai cái đó có đúng không? Bàn Đạo làm mãi

không biết làm sao cho rồi, nào lo cho Cửu Trùng, rồi đến Phước Thiện, đầu óc của Hộ Pháp đã chịu thâm giao cùng các bạn, cứ làm mãi thôi, sống giờ nào làm giờ nấy. **Không phải kiếp này tại đây có Thánh Thể, không phải tại xứ Việt Nam ta mới có, chúng ta chỉ là người cầm bông tiêu thôi, chứ không phải người tạo, chúng ta sáng lập là để cho đoàn hậu tấn, vì chúng nó đứng chàng ràng, không biết đũa nào gánh vác đảm đương.**

Bổn phận làm anh phải tạo nghiệp cho em, mở đường trước cho con cháu đi, sau nhờ có chúng nó Thánh Thể của Chí Tôn mới tồn tại. Thầy không phải đến một kiếp này thôi, mà đến phải ở đời đời, không phải Thánh Thể đương nhiên họ sẽ đến nữa hay đã đến rồi, nó còn loan xộn không biết đũa nào.

Biết còn nữa thì tức nhiên phải mở con đường cho chúng nó đi vào tạo nghiệp cho chúng nó. Tôi là đầy tớ của Đức Chí Tôn, biết có bao nhiêu đó cứ đảm nhiệm cương quyết nâng đỡ Đạo và Đời thôi.

May một điều là tôi còn thiếu với Đức Chí Tôn, tôi xin đầu kiếp, thiếu hay không mà kiếp này tôi đã là tên dân nô lệ cho nước Việt Nam, đã chịu thống khổ tâm hồn lẫn hình thể trên 35 năm.

Tôi không xin, tôi biết tại sao tôi đầu kiếp xuống dân Việt Nam, tôi cảm kích vô hạn, nào chịu khổ, nào chịu bạc nhọc và yếu hèn. Tại thấy như loại đau đớn Chí Tôn mới đến mở một nền Tôn Giáo, làm một khối sanh quang cho toàn nhưn loại, đó là cái danh dự của nước Việt Nam đã chịu khổ.

Vì cái tình của Chí Tôn đối với dân tộc Việt Nam nên tôi thí thân phải chết mới đền bồi xứng đáng.

Còn một việc khác nữa là Ngài tạo đầu óc, từ ngày mở Đạo Cao Đài đến giờ, Ngài tạo đầu óc nòi giống Việt Nam để văn hời quốc vận, như thế cũng đủ cho mình đưa sanh mạng mà đổi.

Vậy sự làm của chúng ta phải cương quyết và nhẫn nại đủ điều, không nhút nhát, vui chịu, bởi đã hiểu giá trị ân đức của Đức Chí Tôn như thế nào rồi, muốn trả được hết phải học sách làm đầy tớ của những đầy tớ của Đức Chí Tôn, làm được vậy chừng đó mới trả nợ tình của Đức Chí Tôn đặng./.

ĐỌC VÀ XIN PHỔ BIẾN RỘNG RÃI

Thiền sư Hakuin được lắng giềng ca tụng là sống một cuộc đời tinh khiết.

Gần nơi thiền sư ở có một cô gái đẹp con của ông bà chủ tiệm thực phẩm. Đột nhiên bố mẹ cô gái khám phá là cô đang có thai.

Bố mẹ cô rất giận. Cô chẳng thú nhận ai là bố đứa bé, nhưng sau nhiều áp lực, cuối cùng cô khai tên thiền sư Hakuin.

Cực kỳ giận dữ, bố mẹ cô đến gặp thiền sư. “Vậy à.” thiền sư chỉ nói vậy.

Sau khi đứa bé chào đời, nó được mang đến cho Hakuin. Đến giờ này thiền sư đã hoàn toàn mất hết tăm tiếng, nhưng ngài chẳng thấy phiền toái gì, và ngài lo cho đứa bé rất tốt. Thiền sư xin hàng xóm sữa và các thứ mà đứa bé cần.

Một năm sau cô gái mẹ đứa bé chịu hết nổi. Cô thú thật với bố mẹ rằng bố thật của đứa bé là một cậu làm việc trong chợ cá.

Bố mẹ cô gái đi gặp Hakuin ngay và xin lỗi, năn nỉ kể lẽ dài dòng, và xin đứa bé lại.

Hakuin bằng lòng. Và khi giao đứa bé lại, thiền sư chỉ nói “Vậy à.”

Bình:

- *Tâm tĩnh lặng.* Có tăm tiếng, không vui. Mất tăm tiếng, không buồn. Gặp bất công, không sân hận. Hết bất công, không mừng rỡ.
- *Sống tùy duyên.* Duyên mang bé đến thì nuôi. Duyên đưa bé đi thì thôi. Chẳng có gì phải thắc mắc.

- “*Tâm không*” như bầu trời trong xanh. Mây đến tự nhiên và mây đi tự nhiên.
- Nhưng tại sao thiền sư không giải thích tối thiểu là một câu “tôi không phải là cha đứa bé?”

Có thể vì đĩnh chính cũng vô ích—chẳng qua cũng chỉ là lời người này chọi lời người kia. Bé đã có duyên đến với ta thì ta nuôi nấng và vui chơi với bé.

- Một năm sau mẹ em bé tự nhiên đổi ý, khai sự thật, hay cô ta đã được sự tĩnh lặng của Hakuin chuyên hóa?

Tĩnh lặng có sức mạnh hay không?

Tĩnh lặng có lời nói hay không?

(Trần Đình Hoàn dịch và bình)

Is That So?

The Zen master Hakuin was praised by his neighbors as one living a pure life.

Cối Xay và Kiến - tranh của thiền sư Hakuin

A beautiful Japanese girl whose parents owned a food store lived near him. Suddenly, without any warning, her parents discovered she was with child.

This made her parents very angry. She would not confess who the man was, but after much harassment at last named Hakuin.

In great anger the parents went to the master. “Is that so?” was all he would say.

After the child was born it was brought to Hakuin. By this time he had lost his reputation, which did not trouble him, but he took very good care of the child. He obtained milk from his neighbors and everything else the little one needed.

A year later the girl-mother could stand it no longer. She told her parents the truth – that the real father of the child was a young man who worked in the fishmarket.

The mother and father of the girl at once went to Hakuin to ask his forgiveness, to apologize at length, and to get the child back again.

Hakuin was willing. In yielding the child, all he said was: “Is that so?”

Annotation:

- **Hakuin Ekaku (1685 – 1768)** was one of the most influential figures in Japanese Zen Buddhism. He revived the Rinzai school from a moribund period of stagnation, refocusing it on its traditionally rigorous training methods integrating meditation and koan practice. Hakuin’s influence was such that all Rinzai Zen masters today trace their lineage through him, and all modern practitioners of Rinzai Zen use practices directly derived from his teachings.
- **The quiet mind:** Gaining good reputation, no joy. Loosing good reputation, no sorrow. Meeting injustice, no anger. Injustice gone, no jubilation.
- **Take things as they come:** Life hands over the baby, then raise the baby. Life takes away the baby, then stop raising the baby. Nothing to be concerned about.
- **The empty mind:** It is like a clear blue sky. The sky is empty and quiet. Clouds come and clouds go.
- But why didn’t the zen master explain something, at least a clarification such as “I am not the baby’s father”?

Probably any attempt to explain would be futile—it would be a no-win case of one person’s words against another’s. Life caused the baby to come to the master, then the master took care of and enjoyed the baby.

- A year later the baby’s mother changed her mind and told the truth. Or was that because she was moved by Hakuin’s silence?

Does silence have strength?

Does silence have words?

(Trần Đình Hoàn annotated)

Internet

* * *

KÍNH MỜI XEM

VIDEO Phần 1

Đại hội Cơ Quan Đại Diện Cao Đài Hải Ngoại kỳ 3 năm 2016

Xin vào

<https://www.facebook.com/100010365434103/videos/337376509951194/>

Hoặc

<http://www.banthedao.net/baimoi/baimoi.html>

Bấm vào Video phần 1 . .